

K J S

King James bibeln på svenska
[Habackuk]

Januari 2023

Patrik Firat
www.NyaTestamentet.nu

Kapitel 1

1 Den börda som profeten Habackuk såg.

2 O HERRE, hur länge skall jag ropa, och du inte ska höra! *Till och med* ropa ut till dig *om* våld, och du inte ska rädda!

3 Varför visar du mig missgärning, och får *mig* att se elände? Ty plundring och våld *är* inför mig: och det finns *de som* piskar upp tvist och bråk.

4 Därför är lagen slapp, och domen går aldrig ut: ty den onde omringar den rättfärdige; därför utgår fel dom.

5 Se ni bland hedningarna, och beakta, och förundra er storligen: ty *jag* kommer utföra ett verk i era dagar, *som* ni inte kommer tro, fastän det ska bli berättat för *er*.

6 Ty, se, jag ska resa upp kaldeerna, *den* bittra och hastiga nationen, som skall marschera genom landets bredd, till att ta boplatser i besittning *som* inte *är* deras.

7 De *är* fruktansvärda och skrämmande: deras dom och deras myndighet skall gå ut från dem själva.

8 Deras hästar är också snabbare än leoparderna, och är mer vilda än kvällens vargar: och deras ryttare skall sprida ut sig, och deras ryttare skall komma fjärran ifrån; de skall flyga *fram* som örnen *som* hastar för att äta.

9 De skall allesammans komma för våldets skull: deras ansikten skall

sluka *såsom* östanvinden, och de skall samla ihop fångenskapen såsom sanden.

10 Och de skall håna kungarna, och furstarna skall vara till smålek för dem: de skall göra narr av varje befästning; ty de skall hopa stoft, och inta den.

11 Sedan skall *hans* sinne ändras, och han skall passera över, och överträda, *tillräknande* denna, sin makt, åt sin gud.

12 *Är* du inte från evigheten, O HERRE min Gud, min Helige? Vi skall inte dö. O HERRE, du har bestämt dem till dom; och, O mäktige Gud, du har etablerat dem till tillrättavisning.

13 *Du har* för rena ögon för att se ondska, och kan inte fästa blicken på missgärning: *så* varför fäster du blicken på dem som handlar svekfullt, *och* tiger när den onde uppslukar *den man som är* mer rättfärdig än han?

14 Och gör män lika havets fiskar, lika de krälände tingen, *som* inte *har* något härskare över sig?

15 De tar upp dem allesammans med kroken, de fångar dem i sitt nät, och samlar dem i sitt garn: därför fröjdar de sig och är glada.

16 Därför offrar de åt sitt nät, och tänder rökelse åt sitt garn; ty genom dem *blir* deras andel fet, och deras mat riklig.

17 Skall de *då* därför tömma sitt nät, och inte ständigt skona att dräpa nationerna?

Kapitel 2

1 Jag kommer stå på min vaktpost, och ställa mig *uppe* i tornet, och kommer spana för att se vad han kommer säga till mig, och vad jag skall svara när jag blir tillrättavisad.

2 Och HERREN svarade mig, och sade, Skriv ner synen, och gör *den* tydlig på tavlor, att han må springa som läser den.

3 Ty synen *dröjer* ännu till en bestämd tid, men i slutet skall den tala, och inte ljuga: fastän den ska dröja, vänta på den; ty den skall sannerligen komma, *och då* skall den inte dröja.

4 Se, hans själ *som* är upphöjd är inte rättrådig i honom: men den rättfärdige skall leva genom sin tro.

5 Ja därtill, eftersom han överträder genom vin, *är han* en stolt man, inte heller håller *han* sig hemma, som utvidgar sitt begär såsom helvetet, och *är* såsom döden, och kan inte mättas, utan församlar alla nationer till sig, och hopar till sig alla folk:

6 Skall inte alla dessa stämma upp en liknelse mot honom, och ett smädande ordspråk mot honom, och säga, Ve honom som tillökar *med det som inte är hans!* Hur länge?

Och *ve* honom som lastar på sig med tjock lera!

7 Skall inte de, vilka skall bita dig, resa sig plötsligt, och *också* vakna *plötsligt*, de vilka skall ansätta dig? Och du skall bli till byten för dem?

8 Eftersom du har plundrat många

nationer, skall folkets hela återstod plundra dig; på grund av människors blod, och *på grund av* våldet i landet, *i* staden, och *mot* alla som bor däri.

9 Ve honom som är girig efter en ond girighet åt sitt hus, att han må placera sitt näste *uppe* i höjden, att han må bli undsatt från ondskans makt!

10 Du har rådgjort skam till ditt hus genom att hugga av många folk, och har syndat *mot* din själ.

11 Ty stenen skall ropa ur muren, och bjälken ur trävirket skall svara den.

12 Ve honom som bygger en stad med blod, och upprättar en stad genom missgärning!

13 Se, *är det* inte av härskarornas HERRE som folket skall arbeta i självaste elden, och folket skall trötta ut sig för tomheten själv?

14 Ty jorden skall fyllas av HERRENS härlighets kunskap, såsom vattnen täcker havet.

15 Ve honom som ger sin nästa att dricka, *du* som ställer *fram* din flaska till *honom*, och gör *honom* drucken också, att du må se på deras nakenhet!

16 Du är full av skam *i stället* för ära: drick du också, och låt din förhud blottas: HERRENS högra hands bågare skall vändas till dig, och skamlig spya *skall komma* på din härlighet.

17 Ty Libanons våld skall täcka dig, och rövandet av djur, *som* gjorde dem rädda, på grund av människors

blod, och på grund av våldet i landet, i staden, och *mot* alla som bor däri.

18 Vad nytta gör den snidade avgudabilden att dess tillverkare har snidat den; det gjutna belätet, och en lögners lärare, att verkets tillverkare litar till det, så att tillverka stumma avgudar?

19 Ve honom som säger till träbiten, Vakna; till den stumma stenen, Res dig, den skall undervisa! Se, den *är* överdragen med guld och silver, och i dess mitt *finns* ingen anda alls.

20 Men HERREN *är* i sitt heliga tempel: låt hela jorden tiga inför honom.

Kapitel 3

1 En bön av profeten Habackuk till shigionoth.

2 O HERRE, jag har hört ditt tal, och blev rädd: O HERRE, återuppliva ditt verk mitt i åren, gör *det* känt mitt i åren; i *din* vrede, kom ihåg barmhärtighet.

3 Gud kom från Teman, och den Helige från berget Paran. Selah. Hans härlighet övertäckte himlarna, och jorden var full av hans lovpris.

4 Och *hans* sken var såsom ljuset; han hade horn *som kom* ut ur hans hand: och där doldes hans makt.

5 Framför honom gick farsoten, och från hans fötter gick brinnande kol ut.

6 Han stod, och mätte jorden: han skådade, och skingrade undan nationerna; och de evinnerliga

bergen skingrades, de beständiga höjderna *fick* böja sig: hans vägar *är* evinnerliga.

7 Jag såg Kushans tält i anfäktelse: och Midians lands *tältdukar* darrade.

8 Var HERREN misshagad över floderna? Var din ilska *upptänd* mot floderna? Var din vrede *upptänd* mot havet, så att du red *fram* på dina hästar *och* dina frälsningsvagnar?

9 Din båge blev helt blottad, *enligt* stammarnas eder, *ja ditt* ord. Selah. Du klöv jorden med floder.

10 Bergen såg dig, *och* de darrade: vattenöversvämningen passerade förbi: djupet yttrade sin röst, *och* lyfte upp sina händer högt.

11 Solen *och* månen stod stilla i sin boning: vid ljuset av dina pilar gick de, *och* vid skenet av ditt glänsande spjut.

12 Du marscherade genom landet i vrede, du tröskade sönder hedningarna i ilska.

13 Du drog ut för ditt folks frälsning, *ja* för frälsning med din smorde; du sårade huvudet ur den ondes hus, genom att blotta grunden till nacken. Selah.

14 Du genomborrade hans byars huvud med hans *egna* stavar: de kom ut såsom en virvelvind för att skingra mig: deras glädje *var* såsom *det gällde* att i hemlighet uppsluka den fattige.

15 Du gick genom havet med dina hästar, *genom* hopen av väldiga vatten.

16 När jag hörde *det*, skälvde min mage; mina läppar darrade vid

rösten: röta gick in i mina ben, och jag bävade inom mig, att jag skulle vila på nödens dag: när han kommer upp till folket, kommer han invadera dem med sina trupper.

17 Även om fikonträdet inte skall grönska, inte heller *skall det komma* frukt på vinträden; arbetet med oliven skall slå fel, och åkrarna skall inte frambringa någon föda; hjorden skall huggas av från fällan, och *det*

skall inte *finnas* någon flock i stallen:

18 Ändå kommer jag jubla i HERREN, jag kommer fröjda mig i min frälsnings Gud.

19 HERREN Gud *är* min styrka, och han kommer göra mina fötter lika som hindfötter, och han kommer få mig att vandra *uppe* på mina höjder. För sångmästaren med mitt strängaspel.